

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 262/10
29.10.2010. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежана Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Михаила Рулића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, решавајући о захтеву М.П. из П., насеље ..., кога заступа пуномоћник В.Р., адвокат из П., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 15 У ... од 24.09.2010. године, у предмету дисциплинске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 29.10.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Управног суда 15 У ... од 24.09.2010. године, чије се преиспитивање предлаже поднетим захтевом, је одбијена тужба подносиоца захтева поднета против решења Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова РС, ДК бр. ... од 29.06.2009. године, којим је одбијен његов приговор и потврђено решење Дисциплинског старешине Управе граничне полиције Дс бр. ... од 27.04.2009. године, којим је подносилац захтева оглашен одговорним за тежу повреду службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији и изречена му дисциплинска мера новчана казна у висини од 30% од месечне плате у трајању од три месеца. Захтевом предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине или преиначи побијану пресуду.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3 истог члана је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произилази да је пре доношења побијане пресуде вођен дисциплински поступак од стране органа чија надлежност за одлучивање је прописана чл. 161. и 162. Закона о полицији ("Сл. гласник РС" бр. 101/05 и 63/09), тако да је поступак био двостепен. Ово стога јер је подносилац захтева против првостепеног решења дисциплинског старешине Управе граничне полиције поднео приговор Дисциплинској комисији, већу у Б. Жалба је у управном поступку редовно правно средство којом жалилац побија правилност првостепене одлуке иницирајући другостепени поступак. Одредбом члана 162. Закона о полицији је прописано да против првостепене одлуке полицијски службеник има право приговора дисциплинској комисији. Чланом 164. истог Закона прописано је да Влада уредбом ближе одређује дисциплинску одговорност у Министарству унутрашњих послова ("Сл. гласник РС" 8/2006) на питања вођења дисциплинског поступка која нису уређена овом уредбом примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак. Стога по налажењу овог суда, приговор полицијског службеника у дисциплинском поступку по својој правној природи представља жалбу која је редовно правно средство у општем управном поступку. То даље значи да је недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке поднет против правноснажне одлуке Управног суда, којом је оцењена законитост решења донетог у дисциплинском поступку у коме по приговору подносиоца захтева одлучује други, а не исти орган који је донео првостепену одлуку. У конкретном случају није била искључена двостепеност одлучивања у спроведеном дисциплинском поступку јер није била искључена жалба, односно приговор.

Са изнетих разлога нису испуњени услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен посебним законом, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у спроведеном дисциплинском поступку није била искључена жалба односно приговор.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Имајући у виду да је на основу наведених прописа поднети захтев недозвољен, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 29.10.2010. године, Узп 262/10

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.